

Sevgilerini İnsanın

– molilaz · 16 Şubat 2014

mor harabeler insan olmuş
selam vermiş sevmişler
ey ilk yazı beyazı ve karnımın heyecanını
bir inanca adasam azalan boşluk
ya çoksa anlatamıyorsa aşkını göğe
bir de eflatunu sorsam kim bilir
sevgilerini insanın
ne zaman sağacak yer yüzüne

zaman ardışık kuyular ülkesinde yaşar
getirin tek tek çıkartalım desem
bir çocuk sesi
ve daha ilerisi maviyi yarasına süren umutların
kanayan yanıldır dünyamın

saman ucuyla toprağı kazan anne
sana salkım çiçek beyaz umutları ile baharlar getirdik
ve yitirdiklerinin adını kolye
göğsünde bu haram çiçeği sakla
ve ne olur ağlama anne

sol yanım anahtarı dünyanın ölünce
ne kapılar anlatıldığı gibidir
ne de beyaz bir düşün içinde uyanmak
sade saatlerini süslemiş çiçeklerle
bedenler göreceksiniz
affetmeniz için kokularla geleceğiz size
ve binlerce senelik korkularımızla

beyaz yol tanrının sabrı ve yansıyan ses
bizi külün inceliğinde bir esintiye savur desem
hayır sus diyor içim buraya kadar kal
bundan sonrası senin işindir
umudun ve inancın
göz yaşları ile boyanmış tarihin bütün ağtılarını

sırtlamaya çalışan şaire fazla gelirsın
varsın kalsın vebalimiz senin boynunda.